

מד:

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) ברוטו כד: שבת: קב:
קדושין: וד: ונחש: קב:
(ב) מלח: כרי: וד: כרי: על
האמורה: לא: מלח: עד: הנה:
והכרי: הכי: חלח: חמור:
חמור: כרי: חמור: חמור:
חמור: וד: וד: וד:
כסדרה: וד: וד: וד:
(ג) מלח: וד: וד: וד:
(ד) מלח: וד: וד: וד:
(ה) מלח: וד: וד: וד:
(ו) מלח: וד: וד: וד:
(ז) מלח: וד: וד: וד:
(ח) מלח: וד: וד: וד:
(ט) מלח: וד: וד: וד:
(י) מלח: וד: וד: וד:
(יא) מלח: וד: וד: וד:
(יב) מלח: וד: וד: וד:
(יג) מלח: וד: וד: וד:
(יד) מלח: וד: וד: וד:
(טו) מלח: וד: וד: וד:
(טז) מלח: וד: וד: וד:
(יז) מלח: וד: וד: וד:
(יח) מלח: וד: וד: וד:
(יט) מלח: וד: וד: וד:
(כ) מלח: וד: וד: וד:
(כא) מלח: וד: וד: וד:
(כב) מלח: וד: וד: וד:
(כג) מלח: וד: וד: וד:
(כד) מלח: וד: וד: וד:
(כה) מלח: וד: וד: וד:
(כו) מלח: וד: וד: וד:
(כז) מלח: וד: וד: וד:
(כח) מלח: וד: וד: וד:
(כט) מלח: וד: וד: וד:
(ל) מלח: וד: וד: וד:

תורה אור השלם

1. ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען
ישוב יי' מחמת אפך ותתן
לך רחמים ורחמך
והרחק כאשר נשבע
לאבתך: וברבים יא' כל
2. אבר תאבדון את כל
המקומות אשר עבדו שם
הגוים אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם על
ההרים הרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ
יענן: וברבים יב'

גליון הש"ס

מתנ"י אני לא באתי
בנבולה. עיין בטורי און
חנינה דף יג ע"ב ד"ה און
מוסרין:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

תשובה גבוהה. כלומר לא
היתה מעליהם (חגיגה א.)
נהנין מהן שלא
בטובה. שלא יעלו שם
לסמרים, דאין הקדש
לעבודת סוכים (לעמ' א.)
ק' בפניה כ"י אינה
בטילה. דלפס שעתה
רחם עליה וסדר פלה לה
(לעמ' א.)

מִתְנִי (פרקולוס. מִין עוֹבֵד כּוֹכָבִים) הִיא: **אֶפְרוֹדִיטִי**. שם עֲבוֹדָה כּוֹכָבִיכִים וְהִמְרָחָן עוֹמֵד בְּחֵלֶרֶת: **אִין שְׁפִינִין**. דְּבַר מוֹרֵה בְּמִרְחָן לְפָנֵי שְׂאֵלִם עוֹמֵד עִרוֹס: **הִיא כְּאֵל בְּנִבּוּלִי**. שְׁהִמְרָחָן קֹרֵם לֵהּ וְהִמְרָחָן נִעְשֶׂה לֵּל הַבַּיִת (לִמְרָחָן וְלֵל כִּל הַיְמִנָה שְׂחָלָה בְּחֹלֶת לֵהּ הַרְכִּים: וְעוֹד תְּסוּכָה אַחֲרָם אִין אֲנוֹ אוֹמְרִים נִעְשֶׂה מְרָחָן נִי לְאֶפְרוֹדִיטִי. דְּמִרְחָן לֹאֹ דְּבַר נִי הוּא אֲלַם נִעְשֶׂה אֶפְרוֹדִיטִי נִי לְמִרְחָן נִעְשֶׂה מִנְּהָ שֶׁמֶשׁ מִשְׁמֶשׁוֹ וְהִיא טַפְלָה וְהוּא עֵיקַר: צִיב. מְרָחָן הַשָּׁמַיִם בְּקִרְקַע הַלְּוֵאִים שׁוֹפִינִין לֵהֶֿר־: לֹא נִלְמַד. בְּחֹלֶת לְאִשְׁקוֹר אֲלֵהִיהָ דְּמִתְנִי) אֲבָד תַּחֲדָּוֹן וְגו': גְּמ' וְהִכִּי עֲבִיד הִכִּי.

אלא אומר נעשה
יבר אחר אם נותנים
אתה נכנס לעבודת
ל קרי ומשחין בפניה
וכל העם משחין
אלהיהם "את שנוהג
את שאינו נוהג בו
מ" והיכי עבד הכי
חנה אמר רבי יוחנן
ר חיי מביית המרחץ
א בלשון חול אמר
יום של חול מותר
רים של קדש אסור
נא כשיצא אמר לו
מאמר בר יוסף (י' יברכי
גנובה השיבו ר"ג
מר אינה גנובה מה
עומדת על פי הביב
ה וכי משחין בפניה
עקור יוכיח שמפערין
מל ואני אומר אינה
חזו אין עבודתה
בתה מהבא דקאמר
גבולא והיא באה

לדברד ליה במרחץ והלא אין משחין
במרחץ ו) ואסור לאמרו בלשון חול
בית המרחץ שאע"פ שאינה בלשון
הקדש לא נפקי מקדושתיה: **גנובה.**
כלומר דתהו בקש: ואני אומר.
ר' חמא קאמר לא ופליגא דר'ר'
הושעיא רביה: **וכי כא בנכולה.**
כלומר ואפילו קדמה עבודת כוכבים
למרחץ מאי איכפת לן: **שלא בטובה.**
שלא יחזיק טובה לכומרים ובהנאה
לא מיתמר בדלממין לקמן אין
הקדש לעבודת כוכבים עד שקריב
לפניו בתקריבות: **כטובות חטאים.**
שהיה חשוב וטובה היא להם כשהוא
הנה מהן הלך כי לא מרחץ קודם
הוא אסור כל הני: **ואני אומר אינה**
גנובה. כי מילתא גרידא חמא בר יוסף
קא מפשי: **זררה.** גנטי ונזלא
לא בטלה. לקמן (דף ג.) נפקא לן
מביתא כי ירעב והתקלף וקל
תכלית: **אין הקדש לעבודת כוכבים.**
באמריה עד שקריבה לפניו
בתקריבות: נוי מיהא איכא. אי הוה
דחלה נוי לעבודת כוכבים אסור
לייפות עבודת כוכבים אף על גב
דאיסורי לא מיתמר מרחץ כהנאה:
מתני'

מאי הוי' והתנן עובדות כוכבים שיש לה מרחץ לא בטובה ואין נהנין מהן בטובה ואני אומר אינה נהנית ממנו כבטובות אחרים דמי רב שימי בר חייה דקאמר לו זו עומדת על הביב וכל אדם משתייך בפניה מאי הוי' והתנן דרק בפניה השתין בפניה צואה היא זו אינה בטילה ואני אומר אינה גנובה דרתה עלה והדר מפיים לה הכא כל שעמא ושעתא ועולא אמר גנובתה מהבא דקאמר ליה אין אומרין דרשי אלא נעשה אפרודיטי נוי למרחץ וכי (א) אמר דרשי נוי מאי הוי' והתניא ההאומר בית זה לעובדת דת כוכבים לא אמר כלום שאין הקדש לעובדת ה' גנובה נהי דאיתסורי לא מיתסרא נוי מיהא איכא: מתני'

הנה אין עושין אלא הנאת הכותרים והכי נמי אמרין בקור סור
עמנו שאני וגרם לקמן פרק רבי ישמעאל בירושלמי חילין של
הן עושין לאורך עבודת כוכבים מותר לספור בהן מתיבות של עבודת
(ו) לאורך עבודת כוכבים מותר גנאין של עבודת כוכבים אהר.
בבבס מותר: ובי' (ב) נעשה מרחץ (ב) עבודת כוכבים פא אהר.
בבבס ובודי מי משני נמי מיהא איהא פירש ר"י ואם היה רמזה
פסות ואינו נראה לר"י שיהי לא היה מנקה אותו הגמון אלא מפני
כי נמי עשאו לנו ותמו לעבודת כוכבים מאי היו והתנן וכו'
נ' עובדים כוכבים ותנשעוהו אלא מדין בית הוא ומסוק נה
עבודת כוכבים מכל מקום מדינת מיהא י' לו לאסור ליהנות
אסור פירשתי לא היה ר"ג נהנה ממנו:

משיבין במרחץ. פי' רש"ס כשיצא ח"ל ממרחץ לא הייתי יכול להשיבך עד עכשיו בקשי מחני' וי"ס דגרסי בצריחתא וכשיצא דכשיצא לא השיבו אלא אין משיבין וקשה

מתני' שאל פרקלוס
בעכו שהיה רוחץ ב
אמר (ה) ליה כתוב בתו
מאומה מן החרם
במרחץ של אפרודיט
במרחץ וכשיצא אמר
בגבולה היא באה בנגם
מרחץ נוי לאפרודיט
אפרודיטי נוי למרחץ;
לך ממון הרבה אי
כוכבים שלך ערום וב
זו עומדת על פי הב
לפניה לא נאמר אלא
בו משום אלוה אסור
משום אלוה מותר;
והאמר (ה) רבה בר בר
בכל מקום מותר להת
ומבית הכסא וכי ת
ליה והאמר אביי
לאומרן בלשון קדש
לאומרן בלשון חול
אין משיבין במרחץ א"ר
א"ר אושעיא (ה) תשוב
לאותו הגמון ואני
גנובתיה דקאמר לו
וכל אדם משתין בפה
מאי הוי והאמר רבא
לפניו בכל יום ואינו
גנובה יזו עבודתה
בכך (ה) אמר אביי
ליה אני לא באתי
בגבולי וכי בא בגבולי
או גינה נהנין מהן
גנובה שלא בטובת
אמר גנובתה מהכא
בפניה וכי משתין
גידרה חרק בה את
התם לפי שעתא הוא
בזולולה קיימא רבה
נעשה מרחץ נוי לאפר
נעשה מרחץ לאפרודי
כוכבים "כוס זה לע
כוכבים ואני אומר אי

זמן מן המסע זרבי עבודה טובים אל
נו קאווין ואמונקי כי יבינו אלל הנ
הן ואם היו מעלין שר למדינה א"ע
ואם היו מעלין שר למדינה א"ע ש
שר למדינה א"ע שאל לנרן עבודה
אמרין דני ותכטי עבודה טובים
לא מיתקר מרחק נהגה מיהא אסור לו
טובים אפילו אינו נוי אלל הכי פריך
טובים לא היו האי מרחק ליתר כ
רחק מן המורה דני כאומר עשה
משום אסור נוי ולכר הכי מרחק עשה

עין משפט
נר מצוה

כג א מ"י פ"ו מל'
עדות מוכיח ה'
יח סמך לארין מה טושי'
י"ד סימן סמך ספ"ד:
כ"ד ב ג מ"י פ"ב מל'
ק"ב הלכ"ד ז (ס)
סמך עש"ן י"ח טושי'
א"ח סימן ה"ח ספ"ד:
כ"ה ד מ"י פ"ו מלכות
עדות מוכיח ה'
יח סמך לארין מה טושי'
י"ד סימן סמך ספ"ד:
כ"ו ה מ"י ט"ס הלכ"ד ט'
סמך לארין קמח
טושי' י"ד סימן קלט
ספ"ד ו:

רבינו חננאל

מתי שאל מרדכי
 כי מלוסות את רבן
 גליאל בעני במרחש
 אפרדיסי אמר לו כחוב
 כחור לא יד יכר דבר
 סאתה פני החרם מני מה
 אחר רחץ במרחש
 אפרדיסי מי שזאת
 עזרתו כניכס אפרדיסי
 אמר לו שמיכין
 במרחש כשיצא וכו'
 אמר לו כאחי בגבול וכו'
 שאת רחנא בכו
 משום אלהי ארסה
 החרה אבי וזה בעל
 החר מדינא בה ומשתיק
 שפעה לו ומשקני ויחי
 שר לרבן גליאל למימי
 ליה במרחש אמר
 במרחש והאמר רבי יוחנן
 כל מקום מותר להרד
 חור מן בית המרחש וכו'
 הכא. וכו' ותיפא בלשון
 חור אמר ליה והאמר
 אמר ברימי של חמור
 לאמורן במרחש בלשתי
 ודברם של קיש אסור
 חור. אפילו בלשון
 חור. תנא כשיצא אמר
 אמי שמיכין במרחש. אמר
 ר' חמא ר' הושעיא אמר
 משנה גובה השיב רב
 חסדא לאותר הגמא
 ואני אומר אינה גובה
 מאן גובה אמר ליה
 עומדת על היבס
 והכל משתיקין בעיה. וכו'
 משתיקין אמר ויהי
 פער שפתקין עצמן
 פער שמימי בעל
 שפתקין עצמן לפני.
 אמר חמא רב חנינא וכו'
 אמר אינה גובה (מאי
 גובה אמר ליה ו עומדת
 על היבס.) עומדת
 כשיצאת אפרדיסי א"ה
 עזרתו כניכס במרחש
 וכו' ששתיק כלה.
 אמר כהור
 כלום אינו מותר לעבדות
 כניכס. ואני אומר אינה
 גובה (כשאיני.) (וכן
 כא חור בגבול אסור
 ר' רחמינן רב גליאל
 כלום שלא כהור
 שוכה אחרים ר' לה
 כי כיון שחורין ר' רחמי
 שם אחרים כניכס באים
 ורחמי ומינין לעבדות
 כניכס אמר לפני שבאת
 חור בגבול לפיכך ר' נגשה
 מותר. ואסי' וכי נגשה
 מרחץ נה לאפרדיסי
 ויהי התנאי האמור בי
 חור לעבדות כניכס לא
 מותר כלום וכו' ואומר

אין צײל אסרודינע אין עבודת
כהן.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones